

vertellen welk een onheil hun overkomen was. Zij dachten daarbij aan den worm, die hen gewaarschuwd had. Ach, hadden zij maar naar zijn stem geluisterd en waren zij maar niet zoo trotsch en eigendunkelijk geweest! Doch het berouw kwam nu te laat. Toch wilde de ooienaar zich wreken en vloog weer naar den tuin om den worm op te zoeken. Maar de worm hield zich schuil en kwam eerst des avonds te voorschijn, en den kop vooruit stekende, beproefde zij de lucht.

»Ik denk dat wij mooi weer zullen krijgen,» zeide hij. »Wij kunnen nu goed aan

't werk gaan, vooral nu die groote schreeuw-ers en slokken weggevlogen zijn.»

Wat leert u deze geschiedenis?

Dat het goed is het kleine, het geringe niet te verachten. Ons gansche leven hangt van kleinigheden aan elkander. 't Is al meer dan eens gebeurd, dat een kleine mug in eens menschen oog is gevlogen en 't gezichtsvermogen heeft bedorven. Voor iemand, die een hooge borst zet en meent iets te zijn, is het nuttig te bedenken, dat God den hoo-vaardige wederstaat en den nederige genade geeft.

ALLERLEI.

Eene stad in de wolken. Er is reeds veel geschreven over luchtspiegelingen, over zeeën, rivieren, landschappen, die men in de lucht, in de wolken kan zien. Eene der merkwaardigste is de luchtspiegeling, die men de *stille stad* noemt en die men 's morgens vroeg in Juni in de Noordelijke ijszee waarneemt. Allereerst vertoont zich een zware nevel en als deze opklaart, ziet men duidelijk eene stad met ouderwetsche gebouwen, die veel op kerken met hooge torens gelijken. Berekend naar hare uitgestrektheid moet die stad minstens 20.000 inwoners bevatten. Tot dusver is het nog niemand gelukt eene stad op aarde aan te wijzen, die op haar gelijkt. Sommigen zoeken haar in Rusland, anderen in Engeland. Men heeft haar den naam van *stille stad* gegeven, omdat er geen levend wezen in te zien is.

Fietsen en bicycles zijn reeds van ouden datum. Men heeft op obelisk (hooge zuilen) in Egypte de afbeeldingen ontdekt van mannen, die op twee wielen zaten en rondreden. Deze obelisk zijn reeds vele eeuwen oud.

Een bijbel als aanbeveling. Eenige jaren geleden trad een aankomende jongeling een kantoor binnen en verzocht om geplaatst te

worden. De chef zei tot hem: »Ik zal u een plaats op mijn kantoor geven, wanneer uwe getuigschriften goed zijn. Laat ze mij zien.» De jongeling had een valiesje, en toen hij dit opende, viel er een bijbeltje uit. »Wat moet dat boek hier?» vroeg de chef. »Dat is mijn Bijbel,» was het antwoord. »Ik heb aan mijne moeder beloofd er elken dag een hoofdstuk uit te lezen, en ik wil dit ook doen.» — »Goed, goed,» zei de chef. »Ik heb geene andere aanbeveling noodig. Gij kunt op mijn kantoor komen.»

Twee Chineezers, die het christendom omhelsd hadden, richtten een zaak op onder de volgende voorwaarden: 1. wij willen nooit iets koopen of verkoopen, dat voor onze medemenschen nadeelig is; 2. Wij willen op Zondag onzen winkel gesloten houden; 3. Van alles wat wij verkoopen, willen wij den Heere een tiende geven, het zij voor de zending of de verspreiding van Gods Woord.»

Gebruiken bij Chineezers. De Chineezers doen meest alles andersom als wij.

Hun kompas wijst naar het Zuiden, in plaats van naar het Noorden.

De mannen dragen hemden en de vrouwen broeken.

De mannen dragen lang haar (staart) en bij de vrouwen is het kort afgesneden.

De mannen maken de kleederen en de vrouwen zijn lastdraagsters.

De gesproken taal van China is niet geschreven en de geschreven taal wordt niet gesproken.

Boeken worden gelezen van achteren af, en wat wij kanteekeningen of verklaringen noemen, die wij onder aan de bladzijde plaatsen, deze worden door de Chineezzen boven aan gezet.

De Chineezzen, als zij iemand willen groeten, drukken hunne eigene handen in plaats van die van den vriend.

Zij kleeden zich in het wit bij lijkplechtigheden, en bij het trouwen nemen oude vrouwen de plaats in der bruidsmisjes.

De Chineezzen beginnen hun maaltijd met dessert (vruchten, kaas enz.) en eindigen dien met soep en visch.

Wij zouden dit alles noemen: de verkeerde wereld.

George Moore, die tien jaren geleden in Engeland stierf, was een rijk en bovendien een zeer vroom en weldadig man. Hij plag te zeggen: »Het is beter dat men door wel te doen op aarde zijn geld verliest, dan door kwaad te doen in de eeuwigheid bankroet te gaan." Het ging hem als den man van wien Spreuken 11 vs. 24 zegt: »Er is een die uit strooit, denwelken nog meer toegedaan wordt." —

Paardevleesch. Honderd voorname lieden in

N. York hebben onlangs een paardevleeschmaaltijd gehouden, op velerlei wijze toebe-reid, als biefstuk, als lapjes, als ribstukken, als haché enz. enz. Geen ander vleesch kwam op tafel. Het paardevleesch was door een der bekwaamste koks gereed gemaakt, en er was voor gezorgd, dat ook het uiterlijke een goed aanzien had. De maaltijd voldeed algemeen en opnieuw werd het bevestigd, dat paardevleesch een 'gezond en krachtig voedsel levert.

Miauw of wau-wau! Een schilder die zich op een schip bevond, werd door een Chineeschen zeeroover gevangen genomen en naar China gebracht. De zeeroover behield hem in zijn huis en gelastte hem schilderstukken te vervaardigen, waarover hij zoo tevreden was, dat hij hem aan zijn tafel noodigde. Nu was de schilder in 't geheel niet gediend van de Chineesche gerechten, daar hij gehoord en gezien had, dat de Chineezzen katten, honden en apen als vleeschspijze aten. Bij het middagmaal zag hij dan ook een grooten schotel met gebraden vleesch op tafel staan, en wilde weten van welk dier dit afkomstig was. Hij verstond echter geen Chineesch en de zeeroover kende geen andere taal. Maar onze schilder wist zich te helpen. Op het gebrad wijzende, vroeg hij: »Miauw?" waarop de zeeroover, die deze vraag begreep, antwoordde: »Wau! Wau!" om daardoor aan te duiden, dat het vleesch niet van een kat, maar van een hond was.

BETSY EN HARE NIEUWE POP.

VOOR DE KLEINTJES.

Ik ben zoo blij, zóó blij!
Denk eens: Ik kreeg van pa
Een pop, en van mama
Wat poppegoed er bij.
Een pop met heuzig haar,
En ze is nog pas een jaar.

Mijn daagsche pop is kwaad
En trekt een scheef gezicht,
Nu ze in een hoekje ligt
En niet meer met mij praat.
Maar 'k stoor er mij niet aan,
En laat haar stil begaan.